

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **L. J.**, r. č. x, bytem B., zastoupeným JUDr. Radkem Forelem, advokátem, se sídlem AK Napajedla, Masarykovo náměstí 220, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Brně**, se sídlem Brno, náměstí Svobody 4, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 22. 9. 2009, č. j. 13837/09-1300-704326, **se z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou domáhal vydání rozsudku, kterým by soud zrušil rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně (dále jen „žalovaný“) ze dne 22. 9. 2009, č. j. 13837/09-1300-704326, a dále žalovaného zavázal k povinnosti nahradit žalobci náklady řízení. Žalobu odůvodnil tím, že napadeným rozhodnutím došlo ke zkrácení jeho práv, a to konkrétně práva domáhat se pomocí zákonného prostředku

(odvolání) přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, které žalobce považoval a považuje za věcně i právně nesprávné. Přesto však jak Finanční úřad v Luhačovicích (dále jen „správce daně 1. stupně“) tak žalovaný se ztotožnili se závěrem, že žalobcem podané odvolání bylo podáno opožděně.

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že napadeným rozhodnutím rozhodl o zamítnutí odvolání, které směřovalo proti rozhodnutí správce daně 1. stupně, jimiž zamítl odvolání směřující proti několika dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty již v roce 2006. Správce daně 1. stupně tedy odvolání proti dodatečným platebním výměrům zamítl postupem podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen „ZSDP“) z důvodu, že byla podána po zákonem stanovené lhůtě. Vzhledem k tomu, že žalobní námitky se zásadně shodují s odvolacími námitkami, s nimiž se žalovaný podrobně vypořádal již v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí o odvolání, odkázal žalovaný na odůvodnění napadeného rozhodnutí o odvolání jako na součást svého vyjádření k žalobě. Závěrem navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným vyplynuly následující, ve věci relevantní skutečnosti.

Správce daně 1. stupně rozhodnutím ze dne 9. 7. 2009, č. j. 19937/09/304971/709444, zamítl odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům na dani z přidané hodnoty ze dne 16. 5. 2006, č. j. 17706/06/304971/9444 až 17717/06/304971/9444, a to podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP, neboť odvolání žalobce ze dne 25. 5. 2009 podané k poštovní přepravě dne 26. 5. 2009, doplněné dne 25. 5. 2009 a podané k poštovní přepravě dne 27. 5. 2009, bylo podáno po zákonem stanovené lhůtě. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správce daně 1. stupně zdůraznil, že z daňového spisu vyplývá, že napadené platební výměry vydané dne 16. 5. 2006 byly do vlastních rukou žalobce doručeny dne 6. 6. 2006, tudíž konec lhůty pro podání odvolání připadl na den 7. 7. 2006.

O odvolání žalobce ze dne 30. 7. 2009, předané správci daně 1. stupně dne 3. 8. 2009, rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 22. 9. 2009, č. j. 13837/09-1300-704326, tak, že odvolání zamítl. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí se žalovaný ztotožnil se závěrem správce daně 1. stupně, že odvolání bylo podáno po stanovené lhůtě.

Jen pro úplnost soud dále uvádí, že z obsahu předloženého spisu je rovněž zřejmé, že dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty vydané správcem daně 1. stupně dne 16. 5. 2006, č. j. 17706/06/304971/9444 až 17717/06/304971/9444, byly dle jejich dodejek doručeny do vlastních rukou žalobce dne 6. 6. 2006. Žalobce byl výslovně poučen ve smyslu ustanovení § 48 ZSDP o tom, že odvolání proti těmto platebním výměrům může podat ve lhůtě 30-ti dnů ode dne, který následuje po jejich doručení.

Odvoláním ze dne 30. 6. 2006, předaným správci daně 1. stupně dne 3. 7. 2006, žalobce napadl dodatečný platební výměr č. j. 17711/06/304971/9444, 17712/06/304971/9444 a 17714/06/304971/9444.

Následným písemným podáním označeným: „*doplnění odvolání proti platebnímu výměru na daň z příjmů fyzických osob a na daň z přidané hodnoty*“ ze dne 10. 10. 2006, předaným správci daně 1. stupně dne 16. 10. 2006, uplatnil v rámci dodatečných platebních výměrů na dani z přidané hodnoty nárok na: „*zrušení doměrku DPH z dodávek od firmy ZS AGRI s.r.o. v částce 49.962,- Kč, z dodávek od firmy VOWERLAND s.r.o. v částce 34.474,- Kč, z dodávek od firmy Brněnské nemovitosti s.r.o. v částce 6.248,- Kč, z dodávek od formy BIOSYS spol. s r.o. v částce 258.236,- Kč a z nákupu materiálu od dodavatele VERONA Praha v částce 83.611,- Kč.*“

Rozhodnutími žalovaného ze dne 28. 11. 2006, č. j. 15225/06-1300-700679, 15226/06-1300-700679 a 15227/06-1300-700679, byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím správce daně 1. stupně ze dne 16. 5. 2006, č. j. 17711/06/304971/9444, 17712/06/304971/9444 a 17714/06/304971/9444, přičemž nabyla právní moci dne 7. 12. 2006.

Žalobce v písemném podání ze dne 25. 5. 2009, předaným správci daně 1. stupně dne 28. 5. 2009, nazvaným: „*Odvolání – doplnění jednacích čísel*“ uvedl, že odvolání směřuje proti: „*č. j. 17706/06/304971/9444 až 17717/06/304971/9444.*“

Žaloba byla podána v zákonné dvouměsíční lhůtě (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního – dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.).

Soud se však nejprve zabýval otázkou, zda jde o žalobu přípustnou, (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.), tj. zda soudnímu přezkumu podléhá rozhodnutí žalovaného o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí správce daně 1. stupně o zamítnutí odvolání, které bylo podáno po stanovené lhůtě ve smyslu ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP.

Odvolání jako řádný opravný prostředek je charakterizováno tím, že účastník má subjektivní procesní právo na to, aby bylo projednáno v zákonem předpokládaném procesním postupu. Nestane-li se tak, dochází k porušení účastníkovy subjektivního procesního práva. Podání odvolání je omezeno zákonnou lhůtou, jejíž zmeškání má za následek ztrátu takového práva. Rozhodnutím o tom, zda účastník podal odvolání včas či nikoli, pak dochází ke stanovení, zda účastník měl nebo neměl právo na přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí v odvolacím řízení. Recentní soudní judikatura je však nakloněna obecné klausuli ve prospěch přípustnosti soudního přezkumu.

K tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005 – 56, in: www.nssoud.cz, podle něhož: „*Listina základních práv a svobod (čl. 36 odst. 2 Listiny), stejně jako ustanovení § 6 s. ř. s., obsahují obecnou klauzuli ve prospěch přípustnosti soudního přezkumu. Pro oblast*

správního soudnictví má tato klauzule dvojitý význam: výčtový a výkladový. Výčtový význam znamená, že pro vyloučení věci ze soudního přezkumu je zapotřebí výslovného ustanovení zákona. Význam výše uvedené obecné klauzule ve prospěch soudního přezkumu jde však nad rámec prostého výčtu; stanoví také výkladové vodítko pro stanovení širší jednotlivých výjimek ze soudního přezkumu. Výjimky mají být vykládány zužujícím způsobem. V pochybnostech má být přezkum umožněn. Jak již Nejvyšší správní soud konstatoval kupříkladu v rozsudku ze dne 15. 12. 2005, čj. 3 As 28/2005-89, č. 809/2006 Sb. NSS, „Je-li sporné, zda se na rozhodnutí správního orgánu vztahuje kompetenční výluka ve smyslu § 70 s. ř. s., je zapotřebí zvolit výklad maximálně dbající zachování práva na přístup k soudu.“ Shodně viz též usnesení ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS; či nejnověji rozsudek ze dne 21. 5. 2008, čj. 4 Ans 9/2007-197, www.nssoud.cz. Stejně požadavky formuluje taktéž judikatura Ústavního soudu (namátkou viz kupř. nález ze dne 3. 11. 1999, sp. zn. Pl. ÚS 8/99, č. 291/1999 Sb.).“

Soud tedy dospěl k závěru, že jde o žalobu přípustnou a napadené rozhodnutí přezkoumal, vázán rozsahem a důvody, které žalobce uplatnil v žalobě (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s ustanovením § 51 odst. 1 s. ř. s. bylo rozhodnuto o věci samé bez jednání. Soud při svém rozhodování vyšel z následujících skutečností, úvah a závěrů:

Podle ustanovení § 48 odst. 4 ZSDP (ve znění účinném ke dni rozhodování správních orgánů) odvolání musí obsahovat tyto náležitosti:

- c) číslo jednací, případně číslo platebního výměru nebo jinou jednoznačnou identifikaci rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje,
- f) navrhované změny či zrušení rozhodnutí.

Podle ustanovení § 48 odst. 5 věty první ZSDP odvolání lze podat ve lhůtě třiceti dnů ode dne, který následuje po doručení rozhodnutí, proti němuž odvolání směřuje, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.

Podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. b) ZSDP správce daně odvolání zamítne, jestliže je podáno po stanovené lhůtě. Proti zamítnutí odvolání podle písmene b) se lze odvolat.

Podle ustanovení § 50 odst. 6 ZSDP odvolací orgán rozhodnutí přezkoumá a není-li při rozhodování vázán ustanovením odstavce 5, rozhodnutí v odůvodněných případech změnit nebo zrušit, jinak odvolání zamítne.

Po podřazení výše citovaných zákonných ustanovení skutkovému stavu věci zjištěnému z obsahu předloženého správního spisu a za současného přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem přezkumu je rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2009, č. j. 13837/09-1300-704326, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce ze dne 25. 5. 2009

proti dodatečným platebním výměrům na dani z přidané hodnoty vydané správcem daně 1. stupně dne 16. 5. 2006, č. j. 17706/06/304971/9444 až 17717/06/304971/9444, které byly do vlastních rukou žalobce doručeny dne 6. 6. 2006. Zákonná 30-ti denní lhůta k podání odvolání počala běžet dnem 7. 6. 2006 a uplynula dnem 7. 7. 2006. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v zákonné odvolací lhůtě podal žalobce odvolání pouze proti dodatečnému platebnímu výměru č. j. 17711/06/304971/9444, 17712/06/304971/9444 a 17714/06/304971/9444. Z obsahu následného písemného doplnění odvolání ze dne 10. 10. 2006 nevyplývá, že by konkrétně identifikovalo a brojilo i proti zbývajícím vydaným dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty ve smyslu ustanovení § 48 odst. 4 písm. c) ZSDP a že by navrhovalo změnu či zrušení i těchto dodatečných platebních výměrů ve smyslu ustanovení § 48 odst. 4 písm. f) ZSDP. Následně vydaná rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2006, č. j. 15225/06-1300-700679, 15226/06-1300-700679 a 15227/06-1300-700679, pak zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutím správce daně 1. stupně ze dne 16. 5. 2006, č. j. 17711/06/304971/9444, 17712/06/304971/9444 a 17714/06/304971/9444, a nabyla právní moci dne 7. 12. 2006. Žalobcovo odvolání ze dne 25. 5. 2009 proti dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty vydané správcem daně 1. stupně dne 16. 5. 2006, č. j. 17706/06/304971/9444 až 17717/06/304971/9444, bylo podáno po stanovené lhůtě – zákonná lhůta k jejich podání uplynula dnem 7. 7. 2006 a zamítavé rozhodnutí žalovaného navazující na zamítavé rozhodnutí správce daně 1. stupně shledává soud z hlediska konečného výsledku ve věci správným. Jen pro úplnost si soud dovoluje poznamenat, že ve vztahu k dodatečným platebním výměrům č. j. 17711/06/304971/9444, 17712/06/304971/9444 a 17714/06/304971/9444, mělo být odvolání žalobce ze dne 25. 5. 2009 zamítnuto podle ustanovení § 49 odst. 2 písm. a) ZSDP pro nepřípustnost, neboť o odvolání proti těmto rozhodnutím již bylo žalovaným pravomocně rozhodnuto, a to rozhodnutími ze dne ze dne 28. 11. 2006, č. j. 15225/06-1300-700679, 15226/06-1300-700679 a 15227/06-1300-700679. Soud však při svém rozhodování přihlédl k tomu, že konečný výsledek ve věci spočívající v zamítnutí odvolání by zůstal naprosto stejný. Ve vztahu ke zbývajícím dodatečným platebním výměrům na daň z přidané hodnoty ze dne 16. 5. 2006, a to konkrétně č. j. 17707/06/304971/9444, 17708/06/304971/9444, 17709/06/304971/9444, 17710/06/304971/9444, 17713/06/304971/9444, 17715/06/304971/9444, 17716/06/304971/9444, 17717/06/304971/9444, byl postup správních orgánů dle ustanovení § 49 odst. b) ZSDP ve spojení s ustanovením § 50 odst. 6 ZSDP soudem shledán správným a souladným se zákonem.

S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci soud neshledal důvod, pro který by přisvědčil žalobci ohledně jím tvrzeného zkrácení jeho práv, a to konkrétně práva domáhat se pomoci zákonného opravného prostředku (odvolání) přezkoumání rozhodnutí správního orgánu a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve

věci úspěšnému žalovanému však žádné náklady nad rámec jeho jinak běžné administrativní činnosti nevznikly, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Krajský soud v Brně dne 2. února 2011

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v. r.
předsedkyně senátu